

Rørdam: Jeg skal over for den højtærede Indenrigsminister bemærke, at jeg tror ikke, jeg har udtalt, at Formålet med dette Lovforslag var, at Ejendomspriserne paa Lolland—Falster skulde stige. Hvis jeg har udtalt det, saa er det i alt Fald en Misforstaaelse. Men jeg tror, at man har Lov til at tage det med i Betragtning, hvis man ved Gennemførelsen af et Lovforslag kan gavne den Egn, man repræsenterer, det er ikke alene ens Ret, men ogsaa ens simple Pligt at gøre det. Jeg ved selvfølgelig, at dette Lovforslag gaar ud paa at oprette en Dampfærgeforb. mellem Gedser og Warnemünde, men jeg er paa den anden Side ikke blind for, at hvis vi faa gennemført dette Lovforslag, som skal koste 3—4 Millioner Kr., kunne vi, som kæmpe for den anden Route, Syltholm—Femern, skyde en hvid Pind efter den, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Kreds (Hammerich) kan nok saa meget sige, at han er en varm Ven af Syltholm—Femern Linien; naar han taler for og anbefaler den foreslaaede Route, kan han være ganske rolig for, at saa faa vi aldrig Linien Syltholm—Femern. Det er noget, som er ganske givet. Enhver, som kender Forholdene i Rigsdagen, vil vide, at vi ikke bevilge 4 Millioner Kr. til en Route og 9 Millioner til en anden Route, som bliver Konkurrenceroute til den; det vilde jo ogsaa være ganske urimeligt. Nej det, som er det svage Punkt i hele dette Forslag, og det, som den højtærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Kreds ikke have kunnet komme ud over, det er det Punkt, at der i Anmærkningerne til selve Lovforslaget er fastslaaet, at der kun er en Godstrafik paa 2,000 Tons. Nu siger den højtærede Minister: Ja, de 2,000 Tons Godstrafik er et Bevis for, at denne Linie ikke kan gaa som Godslinie paa den nuværende Maade. Ja, det er ganske rigtigt, men det er intet Bevis for, at den kan gaa som Godslinie, selv om vi faa to Dampfærger. Jeg mener, at der skyldes Bevis for, at der overhovedet er mere Gods ad den Vej. Vi have vistnok ikke megen Handelsforbindelse med Berlin eller den østlige Del af Europa, saa det er ikke sikkert, at Godstrafikken, fordi vi faa disse Dampfærgelejer, vil stige i nogen nævneværdig Grad. Naar den højtærede Minister stadig hævder, at det er den korteste Vej mellem Trondhjem og Berlin, saa er dette ganske rigtigt, men vi have jo en Forbindelse ved Dampskib nu, og der er ingen, som tænker paa, at denne Forbindelse skal ophæves. Det

er væsentlig Persontrafik, der gaar den Vej, og den vil blive ved at gaa. Vi kunne jo stille den Fordring til det forenede Dampskibsselskab, at det skal have bedre Skibe, eller ogsaa kan Staten sætte bedre Skibe i Gang; men hvad jeg finder urimeligt, er, at lave en Dampfærgehavn, naar der kun er 2,000 Tons Godstrafik aarlig, og sætte Dampfærger i Gang der. Hvad der for den anden Linies Vedkommende er Hovedsagen, er, at den vil i saa høj Grad formidske Godstrafikken over Fyn—Vamdrup og paa Korsør—Kiel Routen o. s. v., at vi maaske kunne spare en meget stor Del af de Anlæg, som der ere projekterede. Derfor mener jeg, at denne Sag maa tages under Overvejelse. Jeg tror, at vi, inden vi gaa til at vedtage dette Forslag, bør have ren og klar Besked paa, om vi kunne faa den anden Linie, om Tyskland vil gaa ind derpaa. Hvis den højtærede Minister kan komme og sige til os: Der er slet ingen Mulighed for det, Tyskland vil ikke have Forbindelsen over Rødby—Femern, falder Sagen dermed væk, og saa er det en Selvfølge, at vi ville arbejde paa denne Plan som det mindste af to Onder. Men hvis Ministeren ikke kan gøre dette, hvis Tyskland vil gaa ind paa denne Linie, synes jeg, at det vilde være ganske urimeligt at gaa ind paa at vedtage dette Forslag. Jeg ved ikke, hvorvidt Stemningen for dette Forslag i Fjor var saa velvillig, at der deri skulde ligge noget Løfte om denne Sags Vedtagelse. Jeg skal dog i saa Henseende bemærke, at jeg her taler ganske paa egne Vegne. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds troede, at jeg var Ordfører for Flertallet i denne Sal, er det en Misforstaaelse. Jeg ved ikke, om Flertallet overhovedet har dannet sig en Mening om denne Sag, men jeg tror i alt Fald ikke, at det har dannet sig nogen endelig Mening. — Sluttelig skal jeg gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen), der sagde, at det var forkert, naar jeg havde sagt, at en Havn ved Syltholm vilde koste 2 Millioner Kroner; den vilde, mente han, koste 4 Millioner. Det er imidlertid ikke mig, der har sagt det, men Indenrigsministeriet i det Forslag, som blev adarbejdet i Fjor. Der har Ministeriet anslaaet Udgifterne til en Havn der til 2 Millioner Kr. — Jeg skal, som sagt, anbefale det eventuelle Udvalg at tage de mange Forhold, som berøre dette Forslag, under Overvejelse.